

га ще нѣчто да хвали, а по чаясь ще го кори; малко по напрѣжъ что-то ѝ было драго, сега ѝ омрѣзва; съ една думка тя сама си растуря радости-ты, съ които Господь благославя женитбѫ-тѫ; щѣ си, та си прави живота горчивъ и прави го горчивъ и на себе си и на мѫжя си. А какъ да може да цѣвти и вирѣе дѣтенце-то у корема на та-къвѣ майкѫ, подъ срѣдце-то на майкѫ, които мѫчятъ толкова си страсти?! Часто тя ся покае, нѣ тврѣдѣ късно, когато вече съ пламыка на нѣкоиъ страсть си е покосила или доста на глубоко си е подкопала здравие-то. Всички страсти, колкото гы има, много пакости правятъ на здравие-то: гнѣвъ, тѣга, страхъ, пощѣнка (силно желаніе), завистъ, ненавистъ, любовенъ омышълъ, всяка немирна, ненасытна жъдя, всичко това прави да ся развѣлиѣ кръвъ-та, та докарва неспокойство, горене, изливане на жльчкѫ-тѫ, безвкусіе, гучки и много други болести. Колчимъ душя-та новѣзвѣлиѣ, животъ-тъ на дѣтенце-то въ жтробѣ-тѫ ся потрясе, като отъ грѣмотевицѫ; понѣтога кога ся размѣти и вѣзвѣлиѣ душя-та, дѣтенце-то у майчинкѫ-тѫ жтробѣ може и да погине.

Дѣ да бѣхмы съ тѣлъ честь, та всички майкы Блѣгаркы само да ся надѣяхѫ, да ся веселяхѫ и да любяхѫ, а наймного само понѣкога да ся порастѣжахѫ! Камъ да нѣмаше испомежду имъ ни една такъвѣ, която бы поискала да ся качи мѣжю си на главѣ-тѣ, и така съ неестественно голѣмѣніе да си подкопава здравие-то и да си развали срѣдце, а дѣтенце-то си да убива! Камъ да помниаше всяка една, че за женѣ нѣма похубаво нѣчто отъ мирно и благородно срѣдце, че ничто